

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M.K. o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa M.K.

przeciwko E.K.

o zapłatę, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego

z dnia 27 listopada 2003 r., sygn. akt [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2009 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 15 grudnia 2008 r., sygn. akt [...],

1) oddała zażalenie

2) przyznaje od Skarbu Państwa (Sąd Apelacyjny) adwokatowi K.T. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych plus podatek VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu skarżącemu w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Powód M.K. w dniu 24 października 2008 r. złożył skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 27 listopada 2003 r. Skarżący jako przyczyny wznowienia wskazał: oparcie zaskarżonego wyroku na dokumencie podrobionym lub przerobionym, uzyskanie wyroku za pomocą przestępstwa (art. 403 § 1 k.p.c.) oraz późniejsze wykrycie takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu (art. 403 § 2 k.p.c.). W uzasadnieniu wskazał, że po umorzeniu śledztwa przez prokuraturę w sprawie użycia w postępowaniu przed sądem sygn. akt [...] jako autentycznego podrobionego dziennika budowy oraz odmowie Sądu Rejonowego uznania go za osobę pokrzywdzoną, postanowił raz jeszcze zapoznać się z wszystkimi aktami sprawy i wówczas to wykrył jeden istotny fakt, który podważa ustalone przez sąd pierwszej i drugiej instancji wydarzenia oraz opinie biegłych sądowych. Skarżący wskazał, że w dzienniku budowy przy dacie 3.11.1994 r. jest zapis: „po konsultacjach z projektantem, konstruktorem, T.C. i arch. C.T. przystąpiono do wykonania wzmocnienia płatwi w holu głównym”. Podniósł też, iż w aktach sądowych i prokuratorskich nie ma nigdzie daty wygięcia płatwi. Zdaniem skarżącego wygięcie musiało nastąpić w pierwszą zimę po wykonaniu dachu, na skutek obciążenia śniegiem. Wygięcie płatwi nie mogło nastąpić letnio-jesienną porą, ponieważ dach przed zmianą miał pokrycie cięższe niż po zmianie. W konsekwencji, zdaniem skarżącego fakty te podważają ustalenia sądów, co do kolejności zdarzeń na budowie i mają znaczenie dla kwestii odpowiedzialności odszkodowawczej powoda. Nadto skarżący powołując się na opinię biegłego A.K. wskazał, że dziennik budowy nie spełnia żadnych wymogów wynikających z obowiązujących przepisów prawnych – nie posiada pieczęci, nie posiada plomb, nie został zabezpieczony przed wymianą, a zatem nie może być dowodem na ustalenie daty wygięcia płatwi i jej naprawy.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 15 grudnia 2008 r. odrzucił skargę powoda wskazując w uzasadnieniu, że nie została oparta na ustawowych podstawach. Sąd Apelacyjny wyjaśnił przy tym, że stwierdzenie dopuszczalności wznowienia nie ogranicza się do badania, czy wskazane przez skarżących

okoliczności dają się podciągnąć pod przewidziana w ustawie podstawę wznowienia, lecz obejmuje badanie i ustalenie, czy podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący zarzucił:

- obrazę art. 403 § 2 k.p.c. przez jego błędną interpretację i w konsekwencji niezastosowanie w warunkach przedmiotowej sprawy, a co za tym idzie odrzucenie skargi o wznowienie postępowania, mimo iż zachodzą przesłanki z powołanego przepisu uzasadniające uwzględnienie skargi o wznowienie postępowania;
- błędne ustalenie, iż nie doszło, w warunkach niniejszej sprawy, do późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu;
- obrazę art. 403 § 1 k.p.c. przez jego błędną interpretację i w konsekwencji nie zastosowanie w warunkach przedmiotowej sprawy, a co za tym idzie odrzucenie skargi o wznowienie postępowania, mimo że zachodzą przesłanki z powołanego przepisu uzasadniające uwzględnienie skargi o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. W orzecnictwie Sądu Najwyższego trafnie podnosi się, że podstawą wznowienia postępowania nie mogą być okoliczności i dowody wchodzące w zakres materiału procesowego prawomocnie zakończonego postępowania, a nie dostrzeżone przez stronę, bowiem wykrycie, o którym mowa w powołanym art. 403 § 2 k.p.c. odnosi się do okoliczności i dowodów w poprzednim postępowaniu w ogóle nie ujawnionych i wówczas nie ujawnialnych, bo nie znanych stronie i dla niej niedostępnych, zaś fakty „ujawnialne” czyli te, które strona powinna znać, tj. miała możliwość dostępu do nich, nie są objęte hipotezą art. 403 § 2 k.p.c. Ocena dostępności faktów powinna mieć charakter obiektywny

i uwzględniać całokształt okoliczności danej sprawy (zob. postanowienie SN z dnia 15 maja 1968 r., I Co 1/68, OSNCP 1969 nr 2, poz. 36; postanowienie SN z dnia 17 stycznia 2001 r., IV CKN 1515/00, niepubl.; postanowienie SN z dnia 12 lutego 2004 r., V CZ 158/03, niepubl; postanowienie SN z dnia 4 marca 2005 r., III CZ 134/04, niepubl; postanowienie SN z dnia 6 kwietnia 2005 r., III CK 348/04, niepubl; postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., IV CZ 143/05, niepubl; postanowienie SN z dnia 14 lipca 2006 r., II CZ 43/06 niepubl; postanowienie SN z dnia 1 grudnia 2006 r., I CZ 97/06, niepubl).

Należy zważyć, że skarżący nie wskazał żadnych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, o których można by powiedzieć, że zostały przez niego wykryte i mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których skarżący nie mógłby skorzystać w poprzednim postępowaniu. Taką okolicznością faktyczną nie jest przytoczony przez skarżącego zapis z dziennika budowy, którego treść niewątpliwie była znana sądowi, biegłym i stronom. Taką okolicznością nie jest również podnoszony przez skarżącego fakt braku ustalenia daty wygięcia płatwi. Skarżący wyraźnie stwierdza, że o fakcie tym dowiedział się po tym jak „jeszcze raz zapoznał się z wszystkimi aktami sprawy”, a zatem nie można zakwalifikować tej okoliczności jako nie ujawnionej i „nieujawnialnej”. Nadto skoro skarżący zapoznawał się uprzednio z aktami sprawy, to okoliczność ta powinna być mu znana. Natomiast twierdzenie skarżącego, że: „wygięcie płatwi musiało nastąpić w pierwszą zimę po wykonaniu dachu, na skutek obciążenia śniegiem, że wygięcie płatwi nie mogło nastąpić letnio-jesienną porą, stanowi wyłącznie polemikę z niekorzystnym dla niego stanowiskiem sądu. Skarżący nie wskazuje przy tym nowych okoliczności faktycznych, czy środków dowodowych, ale przedstawia hipotetyczną wersję wydarzeń, konkurencyjną dla tej, którą ustalił Sąd. Okoliczności przytoczone w skardze nie wskazują również na to, aby zaskarżony wyrok został oparty na dokumencie podrobionym lub przerobionym, albo, że został uzyskany za pomocą przestępstwa. W szczególności skarżący nie twierdzi i nie przytacza w tym zakresie żadnych okoliczności faktycznych, świadczących o tym, że kwestionowany przez niego dziennik budowy został podrobiony lub przerobiony, a jedynie stwierdza, że z przyczyn formalnych nie może być dowodem na ustalenie daty wygięcia płatwi i jej naprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji. Na podstawie § 19 i 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) rozstrzygnął o kosztach nieopłaconej pomocy z urzędu.